

Biografiska fakta

- 1951 Föds i Helsingfors den 10.9 av Gunvor Westerberg och Aurelio Lanciai, halvitalienare, som yngst av fyra syskon.
- 1952 Familjen flyttar till Buenos Aires.
- 1955 Familjen flyttar till Göteborg och inrättar sitt hem i Utbynäs (Orrebacksgatan 30).
- 1957 Morbror Leif Westerberg går bort i Canada vid 33 år, familjens största trauma.
- 1959 Familjen återupplivar släktskapen med släkten i Verona, Italien. Börjar gå med invandrarbarn i Katolska Skolan. Hubert Evert bästa kompis. Blir bekant med Shakespeare (Romeo och Julia).
- 1961 Bestämmer sig för att bli författare. Läser Kung Lear.
- 1962 Börjar i Samskolan. Gabriel Heyman och Mikael Eriksson bästa kompisar.
- 1963 Börjar ta pianolektioner för Estrid Lindroos.
- 1965 Familjen blir svenska medborgare.
- 1966 Omfattande Italienresa med tyngdpunkt på Verona, Florens och Rom.
- 1967 Avbryter sin skolgång efter en termin i det nya gymnasiet, som förkastas som politiskt manipulerat och enkelriktat med kunskap underkastad den socialistiska ideologin. Familjen blir scientologer, alla utom pappa Aurelio
- 1968 Två scientologiska studieresor till England i mars och augusti, båda misslyckade.
- 1969 Överger Scientology, börjar komponera, får sin första refusering, från Åhlén & Åkerlunds förlag.
- 1970 Överväger självmord under större delen av året till följd av besvikelser.
- 1971 Återupptar formella gymnasiestudier på Vuxengymnasiet, som bedrivs under fem år, får sin första refusering från England, blir myndig.
- 1972 Återupptar katolicismen i november och engagerar sig i kyrkan musikaliskt.
- 1973 Den stora Italienresan med musikstudier i klostret Camaldoli. Inleder verksamhet som pianolärare, som fortsätts under 15 år. Inleder samarbete med familjen Carlmark.
- 1974 Får inte bo hemma längre, då hemmet i Utbynäs börjar avvecklas, då Gun vill flytta in till staden. Får sin första lägenhet, en enrummare i rivningsfastighet utan värme (100 kronor i månadshyra).
- 1975 Träffar John Bede på Universitetsbiblioteket och inleder samarbete med honom ('Gotisk historia'). Engagerar sig i Akademiska Kören. Föräldrarna flyttar till Stureplatsen.
- 1977 Blir organist i katolska kyrkan. Avbryter sina universitetsstudier för att kunna koncentrera sig på det musikaliska arbetet. Föräldrarna flyttar till Srockholm.
- 1978 Avskedas från katolska kyrkan för sin strid för latinets rätt i kyrkomusiken. Kyrkoherden slutar i nervsammanbrott och frivilligt avsked. Sammanbor under hösten med Maria Kubiak, vilket avbryts när hennes ex slår sönder våningen och hon rymmer med en annan. Engagerar sig i Göteborgs Symfoniska kör (Konserthuskören) och PB manskör. Första refuseringen från Finland.
- 1979 Flyttar in som inneboende hos Lilian Goldberg i kvarteret Kastanjen (Haraldsgatan). Träffar Johannes B. Westerberg. Engagerar sig i kvarterets rivningsmotståndskamp ('Stadens pärla'), blir utkastad av Lilian Goldberg.
- 1980 Helt utan bostad för första gången i livet, får kontrakt på rivningslägenhet i Haga (Bergsgatan 5), en utomordentligt trevlig bostad vid Skansberget, som behålls i tre år.
- 1981 Får ny organisttjänst i Synagogan. Trivs förträffligt. Blir skönstaxerad på den grund att taxeringsintendent uppfattar den deklarerade inkomsten som för liten för att någon skall kunna leva på den.
- 1983 Flyttar till sin första bostad på 9 år med varmvatten och centralvärme.

- 1984 Passionerat men traumatiskt förhållande med Karina Bücher på hennes initiativ, skild tre gånger, som avbryts efter en månad. Får magsår till följd av taxeringsprocessen, som förstört hans knappa och sårbara ekonomi. Tvingas söka socialbidrag för första gången någonsin.
- 1986 Nödgas lämna organisttjänsten i Synagogan till följd av magsår och ekonomiska bekymmer.
- 1988 Inleder förhandlingar om förtidspension som enda väg ur socialfällan. Inleder litterärt samarbete med Johannes B. Westerberg.
- 1989 Blir påkörd på väg till en friluftskonsert i Finland och bryter nyckelbenet. Ur funktion som musiker far han på sin stora medelhavsresa i september, inklusive Grekland, Turkiet, Italien, Frankrike, Spanien och Portugal.
- 1991 Berndt Lindholm, min mest avhållne vän, avlider 43 år gammal vid nyår, vilket resulterar i svår musikalisk kris ('Sista konserten'). Blir förtidspensionerad, flyttar till lägenhet i Majorna (juli). Första resan till Bulgarien.
- 1992 Reser till Egypten (februari) och för första gången till Indien (Darjeeling, november). Startar tidskriften 'Fritänkaren' i december efter Indienresan.
- 1993 Pappa Aurelio avlider i Stockholm nästan 84 år gammal (12 februari). Första Tibetresan i juli.
- 1994 Resor till Israel, Cypern och Cambridge utom Italien med Bulgarien.
- 1995 Träffar Laila Roth, reser med Göteborgs Skrivarsällskap till Prag, träffar Björn Björkegren och Nils Sondefors, med vilka den litterära verksamheten Letnany inleds. Engagerar sig i Göteborgs förening för tibetansk buddhism på Lotsgatan. 'Fritänkaren' digitaliseras.
- 1996 Träffar Carl O. Nordling på Sandö i Finland, varmed Shakespearedebatten i 'Fritänkaren' inleds, som håller på i 16 år.
- 1997 Resan till Kailash (stora Tibetresan) i maj.
- 1998 Litterärt och musikaliskt samarbete med Eino Hanski.
- 1999 Resan till Kashmir medan Kargilkriget bryter ut i maj. Första besöket i Ladakh.
- 2000 Första stora resan till Ladakh.
- 2001 Engagerar sig i Tidskriftsverkstaden ('Medieverkstäder i Väst') i Lagerhuset bakom Järntorget.
- 2003 Hubert Everts traumatiska bortgång i januari.
- 2004 Inleder samarbete med Gunnar Colding. Katastrofresa till Kinnaur. Träffar Silvia Tosi och Sergio Buccheri från Milano.
- 2005 Rekordår i dramaproduktion: detta år skrivs 22 dramatiseringar. Resa med Silvia och Sergio till Spiti.
- 2006 Engagerar sig i Johanneskyrkan och Maja Elliott. Kärleksdikter på engelska. Hennes mor Lisbeth insjuknar traumatiskt i hjärntumör i november och avlider i februari. Resa med Halvar till Indien.
- 2008 Maja säljer Lisbeths stuga och flyttar till Irland. Laila Roth tar över hennes roll i mitt liv.
- 2009 Överväldigande framgångsrik resa till Zanskar. Engagerar sig i Facebook efter rekommendation och inspiration av kusinen Paola Lanciai i Verona.
- 2010 Nils Sondefors avlider vid 62 år. Katastrofresa till Ladakh med nästan stukat levnadsmod till följd av sjukdom som traumatisk konsekvens.
- 2011 Ingen vårresa till Italien för första gången på 15 år. I stället genomförs preliminär fullständig överföring av all min pianomusik till 28 CD-skivor för även tillgänglighet på nätet med hjälp av Michael Thorén. Översätter och ger sin tolkning av "Kung Lear" efter 50 år och planerar den första gruppresan på 14 år till Kinnaur, Spiti och Ladakh med Halvar och två andra veteraner. Fyller 60 i september utan att ännu ha lyckats göra någon karriär.

Tillägg: *Mitt livs svåraste kris*

Eftersom jag ständigt fått frågor om detta känsliga ämne och fortfarande får det kan det inte utredas eller gås till rätta med tillräckligt mycket. Här är ett nytt försök.

1967 var jag i puberteten, och min bror Michael var i rockmusik- och drogsvängen, så att Pappa inte mera ville tala med honom. Min syster Margheritas tidigare kavaljer Thore Hedström var helt inne i LSD-svängen, när någonting hände. Han besökte ett läger i England och kom hem helt drogbefriad och fick en hel ungdomsrörelse att blomstra där alla besökte hans läger i England och kom tillbaka som nya människor. Lägre i fråga var scientology vid East Grinstead i Sussex.

Även Michael reste över och kom även han tillbaka som en ny bättre människa. Även mina andra syskon blev frälsta av den nya rörelsen. Naturligtvis var den intressant, men jag höll mig tills vidare avvaktande, då jag höll på att gå ut grundskolan och det gällde att komma in på gymnasiet.

Detta lyckades, men det 'nya gymnasiet', som införts året tidigare, var helt tillrättalagt efter Olof Palmes socialistiska politik som skolminister. Ämnena historia och religion, de för mig mest intressanta, var reducerade till ingenting, och historieämnet var rentav vinklat efter socialistiska åskådningssätt enligt läroböckerna av Borg och Nordell och var snarare historisk sociologi än historia. Denna tendentiösa politiska manipulation av skolsystemet reagerade jag emot, och jag såg en alternativ utbildningsväg i scientology.

I oktober efter två månader i det 'nya gymnasiet' fattade jag mitt beslut att avbryta min skolgång för att pröva på alternativa vägar, främst scientology. Pappa, min bästa lärare Wilhelm Ekman och rektor Erik Holmberg gick som en man emot mig, men jag hade beslutat mig. Från 1968 var jag fri från den socialistiska skolan och besökte Saint Hill vid East Grinstead två gånger i mars och september. Båda besöken blev besvikelser. Under det första blev jag sjuk och stiftade för första gången bekantskap med något av rörelsens baksidor (kadaverdisciplinen och formalismen), och under det andra, då jag rest dit i akt och mening att stanna där och arbeta, insåg jag att dess organisation var ingenting för mig.

Likväl hade jag inte gett upp scientology för min egen personliga del utan tog en kurs som jag var på vippen att avsluta i november 1969, när mitt omdöme beträffande en auditering kördes över av min handledare och klienten försvann spårlöst (Per Salomonsson från Jönköping). Jag hade fått nog av rörelsens kompromisslösa centralstyrning som inte lämnade något utrymme för mänskliga faktorer men i stället rigoröst höll sig till en teknisk formalism som inte medgav avvikelser, inte tålde invändningar och inte tolererade kritik.

Där inträffade krisen. Jag hade förlorat två år av mitt liv, kanske de viktigaste, på en felaktig satsning, och det värsta var att alla mina syskon och min mor satt kvar i detta. Det fanns ingen jag kunde tala med om saken. Jag såg mitt liv som förfelat, jag såg hur de flesta i min underbara familj hade fastnat i en fälla, och jag kunde ingenting göra åt saken och inte ens prata om den. Det var då jag började överväga självmord, 18 år gammal med två år kvar till att bli myndig.

Naturligtvis höll jag det extremt hemligt, vad som helst skulle göras för att förhindra det om planerna blev kända, ett tidigare självmord i familjen 12 år tidigare (min morbror 33 år) var familjens stora trauma, och det kunde bara genomföras i fullständig lönnedom. Enda möjliga sättet, kom jag fram till, var att försvinna helt och hållet utan att lämna några spår. Jag ville utplåna mig själv och förstörde i enlighet därmed alla mina dokument och kastade till och med min dagbok i soptunnan.

Emellertid var det inte så enkelt, och jag gav ständigt mig själv mera betänketid. Det tog ett år av grubblande innan jag kom fram till beslutet att fortsätta trots allt, fastän jag hade sämsta möjliga utgångsläge i livet som nästan helt alienerad från både familj och samhälle. Det var den 15 december 1970.

I september 1971 blev jag myndig och återupptog formella gymnasiestudier på Vuxengymnasiet för att ernå ”gymnasiekompetens” (studentexamens povra ersättning) och trivdes så bra med dess effektiva studietempo att jag läste flera extra språk där, bland annat latin och grekiska utom de obligatoriska B- och C-språken (franska och tyska) samt italienska och ryska och började till och med läsa finska, men den kursen måste läggas ner på grund av massivt kursdeltagarbortfall – det var för svårt. Jag var den siste kvar när kursen lades ner efter första terminen, och jag var även den siste kvar i ryskan efter tre terminer trots en utmärkt lärare – Nadia Carlsson.

Alla mina syskon och min mor fortsatte i scientology intill den dag som idag är. Långt senare fick jag veta, att samtidigt som jag hoppade av lämnade John McMaster sällskapet, deras främsta dragplåster och Clear nr 1. 1976 begick L. Ron Hubbards äldsta son självmord, i början av 80-talet fockades många av dess främsta talesmän och grundarens äldsta medarbetare, det har talats om att ledningen genom en kupp övertogs av den unge David Miscavige som sedermera gjort sig beryktad genom våldsamma metoder, scientologys bana är juridiskt belastad av oändliga och otaliga processer om pengar rörande mest skattesmitning och svindel, förra året dömdes rörelsen i Frankrike till att betala 600,000 Euro i skadestånd, från dess högsta organisation på en båt i Karibien har det kommit ut skandaler om tvångsaborter till följd av formella bestämmelser, där 12 damer stämt rörelsen för att ha råkat ut för detta, och så vidare. Den håller fortfarande fast vid sin tekniska rigorösa formalism som inte medger avvikelser, inte tål invändningar och inte tolererar kritik och som därför inte kan betecknas som mänsklig, hur sund dess grundfilosofi än är.